

Can Massaguer - Coll de n'Orri - El sauló - Pont del Mut - Can Rafeló - Font d'en Mingo - Plaça Bassa del Molí - Plaça de la Vila - Tornada pel mateix camí

Recorregut 2,4 km d'anada

Desnivell Baixada de 95 m

Durada 36 min fins al centre de la vila sense comptar aturades

Edat recomanada A partir de 6 anys

Destaquem La terrissa de Breda

Recomanacions Porteu botes de muntanya i cantimplora. A l'estiu, cal incloure gorra i crema de protecció solar.

itineraris de natura

CAN MASSAGUER

1. Els bosc de Can Massaguer
2. El sot de la Comafosca
3. La vila d'Arbúcies
4. La font de la Pintoresca
5. La riera de Breda
6. La vila de Breda
7. L'ermita de Sant Llop
8. El castell de Montsoriu
9. La riera d'Arbúcies
10. El gorg Negre de Gualba
11. El camí de les Cascades de Riells
12. La fageda de Santa Fe

6

la vila de Breda

CAN MASSAGUER

Breda és un poble situat al peu del vessant oriental del Montseny, ocupant la vall delimitada per la muntanya de Montsoriu, les serres de Gaserans i de Sant Llop i la serralada del Montnegre.

L'itinerari proposat transcorre per un agradable camí entre suredes i camps de conreu, que ens aproxima als masos i a la vida agrícola del poble. La majestuositat del massís del Montseny i la frondositat de la comarca de La Selva, atorguen a Breda una tranquil·litat característica.

L'activitat artesanoindustrial que ha fet conèixer Breda ha estat, sens dubte, la terrissa. Documentada a finals del segle XVI, tot i que es pensa que podria haver-se iniciat ja a principis del segle XV, la fama d'aquesta activitat s'estengué per tot Catalunya, i va arribar, al segle XVIII, a exportar els seus productes al continent americà. De ben segur que els monjos del monestir benedictí de Sant Salvador en varen ser els impulsors i els mestres.

Aquest primitiu monestir romànic, fundat l'any 1038 pels esposos Guerau de Cabrera i Ermessenda (vescomtes de Girona i propietaris del castell de Montsoriu) és el que ha donat personalitat històrica a la vila. La passejada per aquest nucli historicoarquitectònic ens permet traslladar-nos amb la imaginació a l'època medieval, quan els monjos de l'ordre de Sant Benet ocupaven l'Abadia i vivien sota la consigna de pregar i treballar.

fixa't

Els rastres dels animals
L'extracció del suro
Els ocells i el seu cant
La panoràmica del castell de Montsoriu
La vida a la granja
La font d'en Mingo
Les botigues de terrissa
El monestir de Sant Salvador
El claustre del monestir
El pati de l'Abadia
L'església de Santa Maria
El museu Josep Aragay

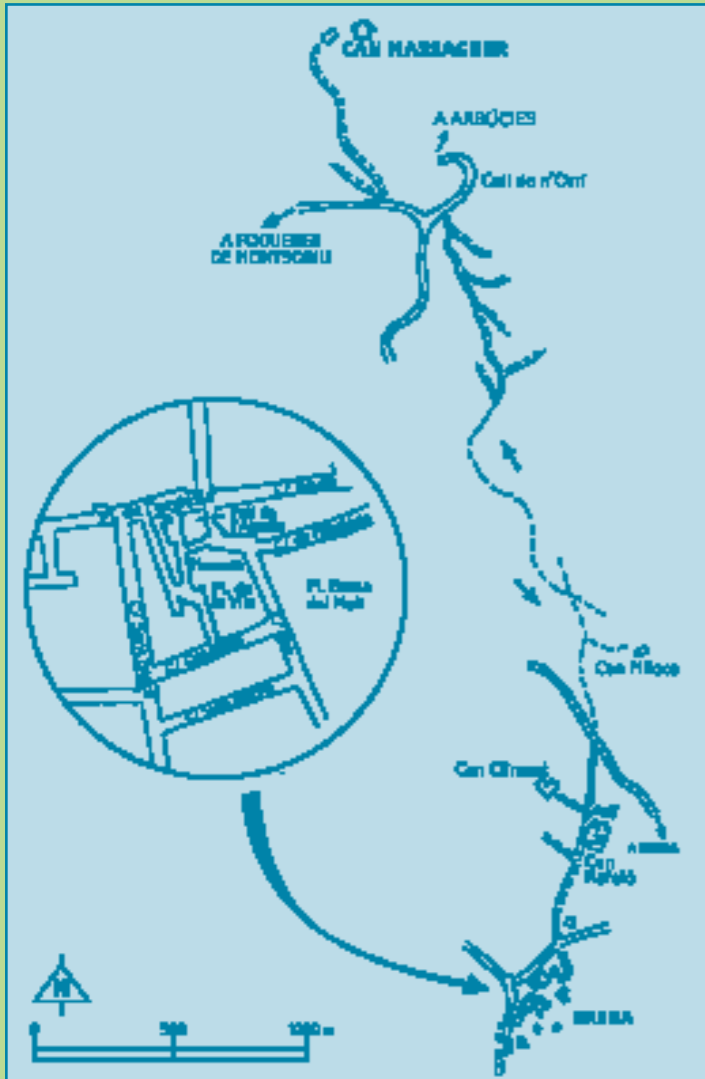

terrissaire

En conveni amb:

Dolors Almeda 1-3 local 8 08940 Cornellà de Llobregat
Tel.93 474 46 78 Fax 93 377 73 44
acc@esplai.org www.esplai.org

Can Massaguer (260 m)

Can Massaguer és una antiga masia de pagès amb els seus terrenys distribuïts en feixes, antics camps de conreus, i boscos d'alzines sureres, d'on s'extreia el suro. Voregem la casa per prendre-hi la pista principal d'accés fins arribar a la carretera del castell i de la urbanització Fogueres de Montsoriu, antigament anomenada camí ral de Gaserans al Castell de Montsoriu. Un cop aquí, baixem una mica fins a coll de n'Orri.

3 min. Coll de n'Orri (240 m)

La collada uneix els vessants de Montsoriu amb els de la serra de Gaserans. Creuem la carretera i a mà esquerra, trobem una creu de terme que separa els municipis de Breda i Sant Feliu de Buixalleu. Des d'aquí prenem el camí de la dreta, que baixa per una pista erosionada per l'efecte de l'aigua de pluja i, de tant en tant, coberta de vegetació. Després d'un revolt tancat cap a la dreta, la pista es transforma en corriol, amb esbarzers i falgueres a banda i banda. Arribem a una cruïlla on tombem a l'esquerra, deixant a la nostra esquena uns terrenys replantats de pins. En front ja podem endivinar una zona ampla i planera, vestigi d'una antiga cantera de sauló.

10 min. El sauló (200 m)

En aquesta explotació s'obtenia el sauló, una sorra produïda de l'alteració del granit per la constant acció dels agents atmosfèrics. Es tracta d'un material molt emprat a la construcció per fer ciment, pavimentar carrers o revestir parets. La pista s'endinsa entre alzines sureres, i avançant sempre per la via més fressada i transitada, arribem a una bifurcació de camins.

13 min. Trifurcació (185 m)

En aquest eixamplament del camí trobem unes alzines sureres molt grans. Ens decantem cap a la dreta, per una pista que davalla suaument, tot deixant de banda la resta de camins. Més endavant passem de llarg la pista d'accés a can Miloca i can Ceba, que surt a mà esquerra.

15 min. Pont del Mut (180 m)

Creuem aquest pontet de pedra sobre el torrent de Vila-Seca i podem identificar a l'esquerra una zona repoblada de plàtans. Continuem la pista amunt fins arribar a la carretera de Breda a Arbúcies, que s'ha de creuar amb precaució, per anar a l'altra banda i prendre, davant mateix, un camí de terra que passa a frec de la granja de can Rafeló.

18 min. Can Rafeló (198 m)

La granja, situada a peu de pista, compta amb una gran quantitat de vaques productores de llet. Continuem recte i sortim a una carretera que porta, uns metres més endavant, a Breda. La creuem i baixem pel carrer sense asfaltar de Sant Hipòlit, que surt just en front, paral·lel a la carretera d'Arbúcies i amb camps de conreu a l'esquerra. Asfaltat ja més endavant, continuem avançant fins al carrer Lleida, on tombem a la dreta per apropar-nos al centre de la vila.

32 min. Font d'en Mingo (165 m)

Podem aprofitar per aturar-nos i fer uns glops d'aigua d'aquesta bonica font, situada a l'avinguda Mossèn Pere Ribot, i des d'aquí, i després de superar uns revolts, arribar-nos a la plaça Bassa del Molí, un bon indret per descansar una estona abans de fer la descoberta del poble i perdre's pels seus carrerons.

36 min. Centre històric (165 m)

Passejant pel centre de la vila descobrim l'existència de certs indrets que no podem deixar de visitar: per una banda el monestir de Sant Salvador, amb el seu campanar romànic, l'església gòtica, el claustre i el pati de l'Abadia; i per una altra, l'antiga església parroquial de Santa Maria, on es troba actualment la Casa de la Vila i el Museu Municipal Josep Aragay.

L'any 878 és quan va aparèixer per primer cop el nom de Breda en un document escrit. Es tracta d'un privilegi en el qual, el rei franc Lluís el Tartamut, concedeix al bisbe Frodolí de Barcelona, diverses propietats situades a la zona del Montseny. En aquell temps, Breda era una vila rural, i haurien de passar dos segles més perquè es pogués afirmar que hi havia una població estable i ben assentada. L'empenta definitiva de Breda vingué donada pels esposos Guerau de Cabrera i Ermessenda, vescomtes de Girona, quan al 1038 decidiren fundar un monestir en aquesta vila.

Entre aquestes dues dates històriques (878 i 1038) se situa la construcció de la primitiva **església de Santa Maria** de Breda, de la qual, avui dia, no se'n conserva res. El seu edifici ha anat patint successives modificacions fins a l'actualitat, i ara, la seva estructura dóna espai a la Casa de la Vila i al Museu Municipal Josep Aragay. Els únics indicis que ens fan pensar que ens trobem davant de la desconeguda església és un absis del segle XII, que conserva a la seva cúpula unes pintures al fresc d'època romànica, i un campanar de finals del segle XVIII. Del **monestir de Sant Salvador** de Breda se'n conserva l'imponent **campanar romànic** (segle XI) de cinc pisos i 32 metres d'alçada.

Oh gegant de pedra dolç, no mai ferreny guaita del Montseny i més alt que el cedre

Vetlla el cim, la plana, la pau i el combat amb so de campana de l'eternitat

Mossèn Pere Ribot

Es pot dir que l'esvelt campanar, que amb la restauració de l'any 1951 va recuperar la seva bellesa original, és el monument més antic de la vila. A hores d'ara només resta un costat dels quatre que conformaven el **claustre del monestir de Sant Salvador**: es tracta de l'ala nord adossada a la nau de l'església. Flanquejat per galeries i un lloc que separa l'espai sagrat, el temple i els llocs dedicats a la vida diària, es considera la seva construcció de finals del segle XIII o principis del segle XIV.

Un altre espai del monestir que ha arribat fins l'època actual amb un bon estat de conservació és el seu pati, conegut com el **pati de l'Abadia**, del segle XV, i que configura un dels patis medievals més ben conservats.

La construcció de l'**església gòtica actual**, d'una única nau, es va allargar gairebé dos-cents anys, fins a principis del segle XVI, essent la part més vella la que correspon a la zona del presbiteri, i la de construcció més recent, a la de la façana. Les impressionants mides de la nau (33 metres de llarg per 12'5 d'amplada), i el serè campanar, han fet que aquesta església sigui coneguda com la "Catedral de la Selva".

El **Museu Municipal Josep Aragay** està dedicat monogràficament a l'obra noucentista d'Aragay (Barcelona 1889 - Breda 1973), considerat el pioner de la ceràmica artística de Breda. El museu està instal·lat des de l'any 1974 a l'absis i al creuer de l'antiga parròquia de Santa Maria, on resten encara pintures murals. El museu conté també, mostres de la diversificada producció de l'artista: il·lustracions humorístiques, dibuixos en diferents procediments, gravats a l'aiguafort, pintures a l'aquarel·la i a l'oli, així com una col·lecció de ceràmiques de tota mena.

Un cop visitat el centre històric de Breda, ens podem acostar a les botigues del poble, situades principalment a la carretera d'Arbúcies. És ben senzill comprovar l'àmplia gamma d'objectes artístics i d'ornament que ha convertit en artistes a molts dels antics ollers. La tradició artesana i d'oficis s'ha conservat fins avui dia, i les famílies terrissaires s'han anat succeint de pares a fills. Això fa que els artesans disposin dels elements més útils per a l'elaboració de la terrissa, sense oblidar el més indispensable de tots ells: la pròpia mà de l'artesà.

Pujant per la carretera d'Arbúcies es passa per can Trunes (fa cantonada amb el carrer Nou), casa de la qual es diu que fou la primera que es construí a Breda. La tradició explica que la casa que els de can Trunes tenien més a prop era el mas Buixalleu, de Sant Feliu de Buixalleu. Malgrat tot, només se n'han trobat referències del segle XIV, i s'ha dit que dessota l'edifici hi podrien haver les restes d'una casa construïda en el segle IV.

Sortint de Breda, prenem el mateix camí que surt davant la pista de can Rafeló, travessem la carretera que es dirigeix a la vila d'Arbúcies, i enfilem pel bosc fins arribar a l'Escola de Natura. Refem el mateix camí que a l'anada, amb poc més de 40 minuts.

Can Massaguer (260 m)

Arribada a l'Escola de Natura.